

φύλλα, ἄχρις οὗ ἐφάνη ἡ καλυπτομένη ἔλαφος.

— Κατάρρα ! ἐκραύγασεν ὁ κάτισχνος ἀνὴρ καὶ ὤρμησε κατὰ τοῦ δασοφύλακος. Ἄλλ' ὁ Καλλιουὲ εἶχεν, ὡς γινώσκουμεν, ἰσχυρὸν Ἡρακλέους. Ἡρπασεν ἀπὸ τῆς ὀσφύος τὸν ἀντίπαλόν του, μυκώμενον ἐκ τῆς ὀργῆς, ἤγειρεν αὐτὸν ὡς νὰ ἦτο μικρὸν παιδίον, καὶ ἐξεσφενδόνισεν αὐτὸν μακρὰν, κυλισθέντα ἐν σκοτεινῇ μεταξὺ τῶν τοῦ ἵππου ποδῶν. Εἶτα λαβὼν τὴν ἔλαφον ἔρριπεν αὐτὴν εἰς τὴν θύραν τοῦ καπηλείου.

Ταῦτα πάντα ἐγένοντο, οὕτως εἰπεῖν, ἀκαριαίως. Εἰς τὰς κραυγὰς τοῦ κατίσχνου ἀνθρώπου, ὅστις ἐπεκαλεῖτο βοήθειαν, ὁμνύων ὅτι ἡσθάνετο τὰ νῶτα αὐτοῦ συντετριμμένα, ἔδραμον ὁ τε Ραμέ καὶ ὁ τῆς ἐρυθρᾶς οἰκίας ιδιοκτῆτης.

[Ἔπεται συνέχεια].

ΠΑΝ. ΠΑΝΑΣ

Χ. ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΥ ΑΝΔΡΕΣΣΕΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΒΙΒΛΙΟΝ ΑΝΕΥ ΕΙΚΟΝΩΝ

Ἐσπέρα δεκάτη ἐβδόμη

Ἄκουσον τί μοι διηγήθη ἡ Σελήνη :

— Πολλάκις εἶδα τὸν ἀποφοιτοῦντα Εὐέλπιδαν νὰ κορδόνεται, ὅτε κατὰ πρῶτην φορὰν ἐφόρει τὴν χρυσοῦρκνον στολὴν καὶ τὸ μακρὸν ζῆφος· εἶδα τὴν χαρὰν, ἡ ὁποία ζωγραφίζεται εἰς τὰς παρειὰς τῶν παρθένων, αἵτινες ἐνδύονται τὴν γαμήλιον στολὴν· τίποτε ὅμως ἀπὸ αὐτὰ δὲν παραβάλλονται μετὰ τὴν ἐγκάρδιον ἀγαλλίασιν, ἣν εἶδον κατέχουσιν χθὲς τὸ ἐσπέρας τετραετὲς ἀγγελόμορφον κοράσιον.

Ἡ μήτηρ του τοῦ εἶχε χαρίσει ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῶν γενεθλίων του ὥραϊον κυανοῦν φόρεμα καὶ ροδόχρουν περωτὸν πῖλον· ἤδη τὰ ἐφόρει, ἀλλὰ ὅλα ἐζήτουν φῶς, διότι ἡ λάμψις τῶν ἀκτίνων μου δὲν τοὺς ἤρκει νὰ τὸ καμαρώσωσι.

Καὶ ἐκορδόνετο λοιπὸν ἐκεῖνο, καὶ ἐφύσα διηνεκῶς· διότι τὰ ἐρυθρὰ ἀπὸ εὐχαρίστησιν μαγουλάκι καὶ ἐφούσκοναν ἀπὸ ὑπερφάνειας, τὰς δὲ χεῖρας τὰς ἐκράτει τεντωμένας καὶ ἀνοικτάς, φοβούμενον μήπως ζαρώσῃ τὸ φόρεματάκι του.

Ἐλαμπεν ὅλον ἀπὸ χαρὰν· ἤξιζε νὰ ζωγραφηθῇ, καὶ μάλιστα ὅτε ἤκουσε τὴν μητέρα του νὰ τῷ λέγῃ :

— Ἐ! αὐρίον περὶ θὰ πᾶς καὶ στὴ θεῖτσα νὰ σὲ ᾷ, καὶ μάλιστα θὰ περάσωμεν ἀπὸ τὸ μεγάλο δρόμο.

Ἐπῆδαν καὶ δὲν ἐκρατεῖτο πλέον ἀπὸ τὴν χαρὰν του.

Στραφὲν δὲ ἀφελέστατα πρὸς αὐτήν :

— Μητέρα, τῇ λέγει, γιὰ φαντάσου τί θὰ πῇ, ἅμα μετὰ δὲ ἡ Σοφίτσα τῆς κυρίας Μ... ὁ μπάριμπα - Γεώργης καὶ τόσοι ἄλλοι... ἀμὴ τόσα σκυλιὰ τῆς γειτονεῖας... ὦ! χαρά μου...

Ἐσπέρα δεκάτη ὀγδόη.

— Ἡδὴ ἤρχισεν ἡ Σελήνη, σοὶ διηγήθη περὶ τοῦ πτώματος ἐκείνου τῶν πόλεων, τῆς ἀρχαίας δηλαδὴ Πομπηίας, ἀλλὰ γνωρίζω καὶ μίαν ἄλλην ἀκόμη, ἣ τις δὲν εἶνε αὕτη πλέον πτώμα, εἶνε σκιά.

Ὅπου καὶ ἂν ἀκούσω τὸ ἐπὶ τῆς μαρμαρίνης στέρας τοῦ πίδακος πλατάρισμα τοῦ ὕδατος, νομίζω ὅτι μοῦ διηγούνται μύθους περὶ τῆς πλεούσης πόλεως.

ὦ! ναί· πόσα τοιαῦτα μοὶ διηγήθη ἐν ψιθύρῳ τὸ ὕδωρ! πόσα μοὶ ἐτραγώδησεν ὁ φλοῖστος τῆς θαλάσσης, ἥτις πρὸ πολλῶν αἰώνων ἐξακολουθεῖ νὰ ψαύῃ τὰς βάσεις τῶν οἰκιῶν· πολλάκις ἐπὶ τοῦ ἡσυχίου καὶ θαλοῦ ὕδατος βλέπω ὁμίχλην· εἶνε ὁ πέπλος τῆς χήρας θαλάσσης! ναί, ὁ ἀρραβωνιστικὸς τῆς ἀπέθανεν! ἔρημον εἶνε τὸ μέγαρόν του· αὐτὸ δὲ τοῦτο, καθὼς καὶ ἡ πόλις ὁλόκληρος δὲν εἶνε πλέον ἢ τὸ μνημεῖόν του. Λοιπὸν, τὴν ἐμάντευσε τὴν πόλιν; Ποτὲ δὲν ἤκουσέ τις ἐπὶ τῶν ὁδῶν τῆς τὸν τροχὸν τῶν ἀμαξῶν ἢ τὸ ποδοβολητὸν τοῦ ἵππου! ἐπ' αὐτῶν κολυμβᾷ ὁ ἰχθύς, μυστηριωδῶς δὲ πλανᾶται ἐπὶ τῶν πρασίνων τῶν ὑδάτων ἡ γόνδολα.

Ἄρκει νὰ σοὶ περιγράψω τὴν Πιάτσαν τῆς, καὶ θὰ νομίσης ὅτι μετετέθης ἐκεῖ ὡς ἐν ὄνειρῳ.

Χιλιᾶδες περιστερῶν ἵπτανται κατὰ τὴν πρωτὴν περίξ τοῦ πολυθρullyτου πύργου.

Σιωπηλός, κάτωθεν τοῦ περιστυλίου τῆς ὥραιας ἐκείνης ἐκκλησίας, καπνίζει ὁ Τοῦρκος τὴν μακρὰν καπνοσύριγγά του· ἐν ᾧ ὁ ραδιὸς ἐλληνόπαις ρεμβώδης ἀκουμβᾷ εἰς μίαν τῶν στηλῶν καὶ θαυμάζει τὰ διάφορα τρόπαια, σημεῖα τοῦ παλαίου μεγαλείου.

Αἱ σημαῖαι ἴστανται ὡς μάρτυρες τοῦ πένθους. Ὑδροφόρος τις κόρη κεκοπιακυῖα στηρίζεται εἰς τὸν ἱστὸν τῆς νίκης, νομίζει τις, ὅτι πολὺ βαρυτέρα εἶνε δι' αὐτὴν ἡ δουλεία ἀπὸ τὸν κάδον τῆς, ὃν μόλις ἐγείρει.

Βλέπεις ἐπὶ τῶν Στηλῶν τὸν περωτὸν Λέοντα; Ἀκόμη λάμπει ὁ χρυσὸς του, ἀλλ' αἱ πτέρυγες του εἶνε δεδεμένα· ἀπέθανεν ὁ δυστυχής, ἀφ' οὗ ἀπέθανε καὶ ὁ κύριός του, ὁ σύζυγός τῆς Ἀδριατικῆς.

Ἐντὸς τῶν ὑψηλῶν τοίχων, ὅπου ἄλλοτε ἐκρέμαντο αἱ εἰκόνες τοῦ Ραφαήλ καὶ Μιχαήλ Ἀγγέλου τίποτε τῶρα δὲν ὑπάρχει.

Τῶρα μόνος ὁ Λαζκῶνος κοιμᾶται ἐπὶ τοῦ μωσαϊκοῦ, ὅπερ ἄλλοτε μόνον εἰς τοὺς εὐγενεῖς ἐπετρέπετο νὰ πλησιάζωσι.

Στεναγμοὶ ἐξέρχονται ἀπὸ τὰ ὑπόγεια τοῦ Ponte dei Sospiri, ὅπου ἄλλοτε δὲν ἤκουες παρὰ τοὺς μεθυστικούς ἤχους τῆς κιθάρας ἀπὸ τὰς μυστηριώδεις γόνδολας.

Ποῦ εἶνε ἐκεῖνη ἡ ὥραία ἐποχή, καθ' ἣν ὑπὸ τὸ φέγγος τοῦ ἡλίου ὁ Δόγης ἔρριπεν ἀπὸ τοῦ πλουσίου Βουκενταύρου τὸ δακτύλιον εἰς τὴν Ἀδριατικὴν;

Νέφος ἐπικεῖται τῆς μελαγχολικῆς ἡδῆ

θαλάσσης, ἡ βασίλισσα τῶν θαλασσῶν πενθεῖ τὸν ἐρωμένον τῆς!

Ἀδρία! Ἀδρία! κλαῦσε, καλύψου διὰ τοῦ πένθους τῆς χρεῖας σου, σκέπασε διὰ τοῦ πέπλου σου τὸ μαυσωλεῖον τοῦ ἐρωμένου σου : τὴν μαρμαρίνην μυστηριώδη Βενετίαν!

X.

ΓΡΑΜΜΑΤΟΚΙΒΩΤΙΟΝ

Κυρίαν Μαρίαν Π. Μάγκου, Χρυσῆν Γ. Τσιτσι-νάκη, Μαρίαν Μ. Δαμβέρη, Ἰουλίαν Πετροπούλου, καὶ κκ. Γεώργιον Μπάμπανον, Ἀντώνιον Μάτσαν, Θεόδωρον Τράσταν, Ἀριστ. Δεσούλαν, Ἡλ. Μούλιν, Κωνσταντ. Ζερβουδάκη, Ἀγγελον Μαρκοῦλην, Δημ. Μαρκότην, Βασίλ. Πετράκον, Α. Δ. Μακρόπουλον, Ἰω. Σταυρόπουλον καπνεμ., Μ. Μεγαλίδην Κωνστ. Π. Κριαρῶν. Ἰω. Δ. Ἐξαρχόπουλον, Ἀνδρ. Βιολάνην, Ὑιού; Νικολαΐδου, Κ. Δ. Κατὰδην, Θ. Δ. Καλάρην, Σωτ. Ι. Βασιλείου, Ἀγ. Σίμον. Συνδρομαῖ ὅμων ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν. — κ. Δημ. Κ. Τ. Ζάκυνθον. Ὁφείλομεν καὶ δημοσίᾳ νὰ σὰς ὑπομνήσωμεν, ὅτι μόνος ὤμεις, ἐκ τῶν πολλῶν ἐν Ζακύνθῳ συνδρομητῶν μας, οὓς εὐχαριστοῦμεν, καθυστερεῖτε τὴν συνδρομὴν σας. Διὰ τὴν ὁμείαν μόνος νὰ φαίνεσθε κατώτερος τῶν καλοπληρωτῶν συμπολιτῶν σας; — κ. Δημ. Χρηστάκη, δικηγόρον. Εἰς τὸ ἐξῆς θὰ λαμβάνετε τακτικῶς τὰ «Ἐκλεκτά», κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν σας, ἐν οἷς δημοσιεύονται, τὰ διὰ τὴν «Τέρψιν» προορισθέντα ἔργα. — κ. Κωνστ. Πάστραν. Ἐλήφθησαν. Τόμος Γ' ἀπεστάλη. Διευθύνσεις σας διωρθώθη. — κ. Πέτρον Ἀντζολίνον. Τὰ «Ἐκλεκτά» εἰς τὸ ἐξῆς θὰ λαμβάνετε κατὰ τὴν νέαν διευθύνσιν σας. — κυρίαν Αἰκατερίνην Διακροῦδην. Ἐλλείποντες ἀριθμοὶ ἀπεστάλησαν. Βεβαιώθητε, ὅτι τὰ «Ἐκλεκτά» ἀποστέλλονται ὅμιν τακτικώτατα. — Αἰσώπω. Τὸ περιμένον ἑλθάτε, βεβαίως; ἡμεῖς ὅμως ὄχι. — κκ. Ἡλίαν Α., Ἰωάννην Φ., Μιχαήλ Κ. Σ., Ἀγγελον Δ. εἰς Σθρόν. Παρακαλεῖσθε, ὅπως ἐφοβήσασθε τὴν συνδρομὴν σας διὰ τὰ «Ἐκλεκτά Μυθιστορήματα», τῷ ἀναποκριτῇ ἡμῶν κ. Ἐμ. Βεκιερέλλη, εἰς δν, ἀδίκως ἀρνεῖσθε, ἐνῶ ἐπανειλημένως σὰς παρεκάλεσε πρὸς τοῦτο. — κ. Κ. Γιαννόπουλον. ταμίαν. Ἐνεγράφητε. Ἀπεστάλησαν δὲ, κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν σας, τὰ ἀπὸ 1ης Νοεμβρίου ἐκδοθέντα φύλλα. — κ. Ἀδ. Κ. Ἰωαννίδην. Φρ. 51 μετὰ τῶν ταχυδρομικῶν. Κυριακὰ γραμματόσημα ἀπαράδεκτα. Ἀποστολὴ χρημάτων διὰ Στ. κ. — Ἰω. Ράκ, ἀνθυπολ. Ἀπεστάλησαν κ. Διον. Φ. Κοῦρτσουλάν. ταμ. Ἰον. Τραπεζ. Ἐνεγράφητε, κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν σας, καὶ ἀπεστάλησαν τὰ φύλλα ἀπὸ τοῦ ἀριθ. 424. — κ. Π. Κατσούλην. Ἐπιταγὴ ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν. Εἰς λησὸν 2.60. — κκ. Ἀδελφούς Ν. Κορώνη. Ἀπεστάλησαν, ἀντίτιμον ἐλήφθη εἰς γαλλικὰ Γραμματόσημα. Εὐχαριστοῦμεν. — κ. Δ. Παναγιωτοπούλου. Ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν. — κ. Π. Γριτζάνην. Συναλλαγματικὴ ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν «Ἐλ. Βιβλιοθήκην» λαμβάνετε. Ἐγράψαμεν.

Εὐρίσκονται ἐν τῷ Βιβλιοπωλεῖῳ ἡμῶν :

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ ΠΑΡΕΡΓΑ

Θ ΑΦΕΝΤΟΥΛΗ

A'

ΝΑΘΑΝ Ο ΣΟΦΟΣ

Μετάφρασις ἐκ τοῦ γερμανικοῦ

Μετὰ εἰκονογραφίῶν.

Τιμᾶται δραχ. 3 (ἐλεύθ. ταχυδρ.) ἀντὶ τῆς ἀρχικῆς 5.

B'

ΤΑ ΚΡΗΤΙΚΑ

ῥθαὶ Ἀλκαῖκα.

Τιμῶνται δρ. 1 (ἐλεύθ. ταχυδρ.) ἀντὶ τῆς ἀρχικῆς 2.